

i tiden

Denne helgen blir preget av stor idretts glede i Kristiansand. 1500 utviklingshemmede idrettsutøvere og ledere fra hele landet kommer til Landsturneringen 2012. Kjell Hugo Eliassen gleder seg nesten like mye som guttene og jentene på håndballaget han har trent i 16 år.

– Idrettsgledden smitter meg

KLARE FOR LANDSTURNERING: Treneren for Vågs HU-lag i håndball, Kjell Hugo Eliassen, løftes høyt i været av Geir Aurebekk. Bak fra venstre Jon Arne Daland, Paul Woulfe, Marianne Almedal, Kjetil Gislefoss, Kjetil Aanensen, Svein Kristian Daland, foran Anders Omland og Merete Tønnesland. FOTO: SONDRÉ STEEN HOLVIK

TEKST: **GRO SELAND**

– Dette er årets høydepunkt for spillerne mine, helt klart. På Landsstevnet treffer de folk de har møtt på stevner i mange år, så det er en veldig sosial happening. De har allerede begynt å spørre om vi skal til Tromsø neste år.

KJELL HUGO ELIASSEN

Alder: 41

Bor: På Lund

Aktuell: Trener for Våg HU, som deltar i Landsturneringen i Kristiansand denne helgen.

Du er en ekte ildsjel?

– Ja, du kan kanskje kalle det det. Å ha denne trenerjobben er min måte å gi litt tilbake på. Men når jeg ser den gleden utøverne viser, smitter det over på meg. De viser en utrolig idrettsglede. Nå før treningen kom i gang igjen, fikk jeg stadig melding og spørsmål om når treningen skulle begynne etter ferien. Laget mitt, Våg, er godt, vi har vunnet nesten alle seriemesterskap de siste ti årene og har vunnet Landsturneringen sju ganger de siste ti årene, tror jeg. Men det er like moro å se hvordan motstanderne kan

juble over én scoring selv om de taper med flere mål.

Du har holdt på med dette i 16 år, hvordan startet det?

– Jeg hadde vært støttekontakt før. Så ble jeg spurt av en kamerat som jobbet med utviklingshemmede. Det er noe helt annet enn det jeg gjør til daglig, som revisor i KPMG. Jeg jobber veldig mye – og da er dette en flott avkobling. Det er også noe helt annet enn å følge sine egne unger i deres idrett. Det hender de er med meg, de har godt av å bli kjent med laget mitt og oppleve den idrettsgledden som fins der.

Hvor viktig er idrettstilbudet for de utviklingshemmede?

– Veldig viktig. De har ikke så mye de er med på, så idretten er en sosial arena av stor betydning. Noen er med på både håndball og fotball. Det er godt å ha aktiviteter de kan være med på i fritiden. Og om de kanskje ikke kan lære så mye rent teknisk, så kan de lære mye om å respektere hver-

andre. Vi har for eksempel som policy at alle skal være borti ballen før vi avslutter et angrep. Det å involvere alle gir en veldig lagfølelse.

Er det mange utviklingshemmede som driver idrett?

– Vi har vel en 6-7 håndballag her i landsdelen, mens det her i Kristiansand bare er ett fotballag, så i fotball er det litt vanskelig å få i gang en serie. Av en eller annen grunn har det vært vanskelig å få med nye unge, så noen av spillerne har vært med lenger enn meg.

Hva gjør deg glad i hverdagen?

– Hverdagen slik den er, rett og slett. Familie og venner. Gå på jobb og treffe hyggelige arbeidskolleger, komme hjem og følge opp barna på deres idrettsaktiviteter. Idrett er i det hele tatt viktig for meg, det er avkobling.

Hva er det dummeste du har gjort?

– At jeg ikke satset nok på idretten i ungdommen. Jeg var med i både friidrett, fotball og ski, og jeg var ganske god i løping – på 3000 m og 5000 m. Men jeg satset ikke nok. Jeg kunne ha blitt bedre om jeg hadde trent mer. Det var dumt av meg.

Hvem var du på barneskolen?

– En type som var mer glad i friminuttene og fritida enn i å gjøre lekser og skolearbeid. Og så hatet jeg å tape, jeg har et velutviklet vinnerinstinkt.

Hvilket barndomsminne sitter best?

– Alle turene rundt om i Skandinavia med campingvogn i ferier og i helger, med foreldre og mine to eldre søsken.

Hva er det modigste du har gjort?

– På videregående hadde jeg langt hår med permanent og masse krøller. Man skulle ikke tro det når man ser meg i dag, akkurat. Rett etter videregående søkte jeg befalsskolen, og jeg husker da jeg satte meg i stolen og håret skulle av. Det følte modig.

Hva ville du vært hvis du ikke var revisor?

– Da ville jeg vært kokk. Jeg har interesse av å lage mat, det har jeg vært siden jeg var liten. Jeg fikk det nesten inn med morsmelka og lærte av mamma og bestemor.

Hvem blir du irritert på?

– Folk som irriterer seg over bagateller. De fleste av oss har det veldig godt.

gro.seland@fvn.no